

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 11 (601), 5. veljače 2023.

KRALJICA

5. nedjelja kroz godinu

Neka se vide vaša djela

*Nisam siguran, Isuse, da je moj život
uvijek tako ukusan, da može to isto
davati i drugima. Ne dopusti, Isuse,
da obljutavimo u ovome svijetu.*

*Začinio si nas evanđeoskom dobrotom
svoga srca: ne daj da zatajimo!*

Govoriš nam, Isuse, da smo svjetlo svijeta!

Želiš, Isuse, da svijetlimo.

*Uvjeravaš nas da se svjetlo ne može sakriti,
niti se ono smije sakrivati.*

A ipak, ne svijetlimo! Znamo zatajiti.

*Prosvijetljeni smo krštenjem, a ipak nismo
svjetlonoše! Pomozi nam, Isuse!*

*I. čitanje (Iz 58, 7-10), II. čitanje (1Kor 2, 1-5)
Evandjelje po Mateju (Mt 5, 13-16)*

VI STE SVIJETLO SVIJETA - zdrava nauka

VI STE SOL ZEMLJE... - zdrava praksa

Velika je simbolika svijeta i soli. Očito se radi o prosvjećenosti i jasnoj viziji sebe i svijeta. Ići u svjetlu, živjeti u svjetlu, uvijek je imalo značenje realnog shvaćanja i razumijevanja svojeg života. Tako sve religije upotrebljavaju svjetlo kao simbol premošćivanja opipljivog svijeta. Simbolom svjetla označavano je nešto što je jasno, što nije upitno.

Svjetlom se označavalo zdravu nauku i shvaćanje. Netko je 'prosvjetljen' ako je bistar i razuman. Zato biti svjetlo svijeta znači biti jasan u naučavanju i shvaćanju. Drugi vat. sabor je naglasio važnost jasnog izlaganja kršćanstva. Čak iznosi u dok. Radost i nada, da je nejasno izlaganje kršćanske nauke bilo uzrok ateizmu kod nekih ljudi. Osobito jasno izlaganje vjerskih istina je važno u vremenu koje je oslonjeno na prosvjetljenje, na shvaćanje.

Današnje čovječanstvo je u velikoj krizi životne prakse koja bi zračila ljudskost i blagost. Manjka joj 'soli', ukusa. Nažalost dosta se događa van 'ukusa' kršćanstva. Što je kršćanstvo? Što hoće, što traži od svojih sljedbenika? To nas pita današnje evandjelje. Kršćanstvo nije jedna od mnogih ideologija niti ga se smije ideologizirati, kao što nije ni sociologija, kao ni reklama. Kršćanstvo, jasno, ima svoje vjerovanje i svoje istine i svoju socijalnu vrijednost, ali je ono ipak više od toga.

Ono je ukus (sol) i svjetlo (prosvjetljenje) ljudskog života. Kršćanstvo je životna vrednota, vrednota božanska u svijetu. Ono je u svijetu, ono je shvaćanje i vrednovanje čovjeka i otkrivanje Boga preko ljudskog lica. Izvorno kršćanstvo uvijek je 'manjinsko' (kvasac svijeta, svjetlo, sol) u svijetu. Zato ga se ne smije dovesti u inflaciju, što se nažalost znalo događati, pa i danas se događa. Neki su kršćani samo po tome što su kršteni ili što nisu neke druge religije.

Ono se ni u kojem slučaju ne smije izjednačiti sa 'svijetom' (s logikom boljeg snalaženja i življenja bez obzira na principe i vjerovanje). Kršćanstvu nije cilj da bude brojna 'svjetina', nego da bude svjetlo čovječanstvu. Evandjelje nas poučava: bisere se ne smije bacati pred

svinje... Zato, ako se kršćanstvo otuđi od svoje inspiracije, od ljubavi, tada ga ništa drugo ne može održati.

Tada bi ono padalo samo od sebe ili bi se izjednačilo sa svijetom i više ne bi bilo sol zemlje i svjetlo ljudima. Kršćanstvo također nije institucija. Institucija je neko izvanjsko zajedništvo, a kršćanstvu je unutarnje jedinstvo duha. Postavlja se pitanje da li je ipak u Katoličkoj crkvi Institucija 'progutala' karizme Duha? Ono, nema dvojbe treba svjedočiti unutarnju životnu istinu, koja također ima svoje odjeke na izvanjskost, na etičnost i cijelo ponašanje.

Kršćanstvo je život. Zato je za kršćanstvo vrlo važna ortopraksija, što ne znači da se zanemaruje ortodoksija. Nažalost, kroz povijest više se vrednovala ortodoksija nego li ortopraksija. Nitko nije osuđen radi nekorektna života, ali su zato osuđeni mnogi radi svojeg naučavanja.

Važnije je bilo 'pravilno' mišljenje nago li pravilno življenje. Istina, svetim su proglašavani prvenstveno oni svetog življenja. Pa i sama razdioba u kršćanstvu nastala je radi različitog shvaćanja, a ne radi nekršćanskog življenja. Hoće li se današnje kršćanstvo pokazati kao svjetlo u tami, kao sol života ili je i ono ostalo tamno i bljutavo? Možda se previše posvjetovnjačilo pa više ne zrači duhovnost i ljubav? Zna se dogoditi da se čak i liturgija pretvori u 'skazanje' ili režiju...

Primjeri dobrote (dobrota se ne može fingirati) 'zarazni' su kao i primjeri zloće. Oni nam pokazuju kako se može živjeti, nude mogućnosti, otvaraju izvjesne mogućnosti za naš izbor u određenim životnim situacijama. Zato je dobar primjer ponuda veličanstvenosti. Dobar primjer je svjetlo u tami.

Danas čujemo dosta pričanja, ali malo vidimo plemenitih primjera. Stalno se serviraju ispadi (ekcesi), a vrlo malo plemeniti primjeri. Stoga se ne treba čuditi da jedan loš primjer rađa seriju drugih. Neke bi ispade trebalo skrivati da ih nitko ne bi sljedio. Koje su vrednote o kojima ovisi sreća i mir svakog pojedinca i svijeta potonule i kršćanstvo bi ih trebalo oživjeti?

Duševnost je ugušena. Veća je duševna zagađenost nego li ekološka. Iz duševne zagađenosti nastaje i prirodna. Ugrožen je čovjek u svojoj dubini. Kršćani su pozvani da budu svjetlo svijeta, sol zemlje.

Marijan Jurčević, OP